

JAKUBŮV

1

2

3

4

5

KAPITOLA 1

Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebník, dvanáctu pokolení rozptýlenému pozdravení vzkazuje.

² Za největší radost mějte, bratří moji, kdyžkoli pokušeními obklíčováni býváte rozličnými,

³ Vědouce, že zkušeni víry vaší působí trpělivost.

⁴ Trpělivost pak ať má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž nemajíce nedostatku.

⁵ Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá; i budeť jemu dána.

⁶ Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá.

⁷ Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzíti měl ode Pána,

⁸ Jakožto muž dvojí mysli a neustavičný ve všech cestách svých.

⁹ Chlubiž se pak bratr ponížený v povýšení svém,

¹⁰ A bohatý v ponížení se; nebo jako květ byliny pomine.

¹¹ Nebo jakož slunce vzešlé s horkostí usušilo bylinu, a květ její spadl, i ušlechtilost postavy jeho zhynula, takt' i bohatý v svých cestách usvadne.

¹² Ale blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení, nebo když bude zkušěn, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, jenž ho milují.

¹³ Žádný, když bývá pokoušín, neříkej, že by od Boha pokoušín byl; neboť Bůh nemůže pokoušín býti ve zlém, aniž on koho pokouší.

¹⁴ Ale jeden každý pokoušín bývá, od svých vlastních žádostí jsa zachvacován a oklamáván.

¹⁵ Potom žádost když počne, porodí hřích, hřích pak vykonaný zplozuje smrt.

¹⁶ Nebludťež, bratří moji milí.

¹⁷ Všelike dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest sstupující od Otce světél, u něhožto není proměnění, ani jakého pro obrácení se někam jinam zastínění.

¹⁸ On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abychom byli prvotiny nějaké stvoření jeho.

¹⁹ A tak, bratří moji milí, budiž každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdilý k mluvení, zpozdilý k hněvu.

²⁰ Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí.

²¹ Protož odvrhouce všelikou nečistotu, a ohyzdnost zlosti, s tichostí přijímejte vsáté slovo, kteréž může spasiti duše vaše.

- ²² Budtež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko, oklamávající sami sebe.
- ²³ Nebo byl-li by kdo posluchač slova, a ne činitel, ten podoben jest muži spatřujícímu obličej přirozený svůj v zrcadle.
- ²⁴ Vzhlédl se zajisté, i odšel, a hned zapomenul, jaký by byl.
- ²⁵ Ale kdož by se vzhlédl v dokonalý zákon svobody a zůstával by v něm, ten nejsa posluchač zapominatelný, ale činitel skutku, ten, pravím, blahoslavený bude v skutku svém.
- ²⁶ Zdá-li se pak komu z vás, že jest nábožný, avšak v uzdu nepojímá jazyka svého, ale svodí srdce své, takového marné jest náboženství.
- ²⁷ Náboženství čisté a neposkvrněné před Bohem a Otcem totoť jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich a ostříhati sebe neposkvrněného od světa.

KAPITOLA 2

Bratří moji, nepřipojujtež přijímání osob k víře slavného Pána našeho Jezukrista.

- ² Nebo kdyby přišel do shromáždění vašeho muž, maje prsten zlatý, v drahém rouše, a všel by také i chudý v chaterném oděvu,
- ³ A popatřili byste k tomu, jenž drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tuto pěkně; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tuto, pod podnoží noh mých;
- ⁴ Zdaliž jste již neučinili rozdíl mezi sebou a učinění jste rozeznatelé v myšleních zlých?
- ⁵ Slyšte, bratří moji milí, zdaliž Bůh nevyvolil chudých na tomto světě, aby bohatí byli u víře a dědicové království, kteréž zaslíbil těm, jenž jej milují?
- ⁶ Ale vy jste neuctili chudého. Zdaliž ne ti, jenž bohatí jsou, mocí utiskují vás, a oniť vás i k soudům přivozují?
- ⁷ Zdali oni nerouhají se tomu slavnému jménu, kteréž vzýváno jest nad vámi?
- ⁸ Jestliže pak plníte Zákon královský podle Písem: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého, dobře činíte.
- ⁹ Pakli osoby přijímáte, hřešíte, a Zákon vás tresce jako přestupníky.
- ¹⁰ Nebo kdo by koli celého Zákona ostříhal, přestoupil by pak v jediném, učiněn jest všemi vinen.
- ¹¹ Ten zajisté, kterýž řekl: Nesesmilníš, takéť jest řekl: Nezabiješ. Pakli bys nesesmilnil, ale zabil bys, učiněn jsi přestupníkem Zákona.
- ¹² Tak mluvte a tak číňte, jakožto ti, kteříž podle zákona svobody souzeni býti máte.
- ¹³ Nebo odsouzení bez milosrdenství stane se tomu, kdož nečiní milosrdenství, ale chlubit se milosrdenstvím proti odsudku.
- ¹⁴ Co prospěje, bratří moji, praví-li se kdo víru míti, a nemá-li skutků? Zdaliž jej ta víra může spasiti?
- ¹⁵ A kdyby bratr neb sestra neodění byli, a opuštění z strany každodenního pokrmu,
- ¹⁶ Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji a zhřejte se, a najezte se, avšak nedali byste jim potřeby tělesné, což to platno bude?
- ¹⁷ Takž i víra, nemá-li skutků, mrtvát jest sama v sobě.
- ¹⁸ Ale dí někdo: Ty víru máš, a já mám skutky. Ukažiž ty mi víru svou z skutků svých, a jáť tobě ukáži víru svou z skutků svých.
- ¹⁹ Ty věříš, že jest jeden Bůh. Dobře činíš. I ďáblovéť tomu věří, avšak třesou se.

- ²⁰ Ale chceš-liž věděti, ó člověče marný, že víra bez skutků jest mrtvá?
- ²¹ Abraham otec náš zdali ne z skutků ospravedlněn jest, obětovav syna svého Izáka na oltář?
- ²² Vidíš-li, že víra napomáhala skutkům jeho a z skutků víra dokonalá byla?
- ²³ A tak naplněno jest Písmo, řkoucí: I uvěřil Abraham Bohu, a počteno jest jemu to za spravedlnost, a přítelem Božím nazván jest.
- ²⁴ Vidíte-liž tedy, že z skutků ospravedlněn bývá člověk a ne z víry toliko?
- ²⁵ Též podobně i Raab nevěstka zdali ne z skutků ospravedlněna jest, přijavši posly a jinou cestou pryč je vypustivši?
- ²⁶ Nebo jakož tělo bez duše jest mrtvé, takť i víra bez skutků jest mrtvá.

KAPITOLA 3

Nebudťež mnozí mistři, bratří moji, vědouce, že bychom těžší odsouzení vzali.

- ² V mnohém zajisté klesáme všickni. Kdožť neklesá v slovu, tent' jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdou spravovati všecko tělo.
- ³ An my koně v uzdu pojmáme, aby nám povolni byli, a vším tělem jejich vládneme.
- ⁴ An i lodí tak veliké jsouce a prudkými větry hnány bývajíce, však i nejmenším veslem bývají sem i tam obráciny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje.
- ⁵ Tak i jazyk malý úd jest, avšak veliké věci provádí. Aj, maličký oheň, kterak veliký les zapálí!
- ⁶ A jestiť jazyk jako oheň a svět nepravosti. Takť jest, pravím, postaven jazyk mezi údy našimi, nanečišťující celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa rozněcován od ohně pekelného.
- ⁷ Všeliké zajisté přirození i zvěři, i ptactva, i hadů, i mořských potvor bývá zkroceno, a jest okroceno od lidí;
- ⁸ Ale jazyka žádný z lidí zkrotiti nemůže; tak jest nezkrotitelné zlé, pln jsa jedu smrtelného.
- ⁹ Jím dobrořečíme Bohu Otci a jím zlořečíme lidem, ku podobenství Božímu stvořeným.
- ¹⁰ Z jedněch a týchž úst pochází dobrořečení i zlořečení. Ne takť býti má, bratří moji.
- ¹¹ Zdaliž studnice jedním pramenem vydává sladkou i hořkou vodu?
- ¹² Zdaliž může, bratří moji, fíkový strom nésti olivky, aneb vinný kmen fíky? Takť žádná studnice slané a sladké vody spolu vydávati nemůže.
- ¹³ Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažiz dobrým obcováním skutky své v krotké moudrosti.
- ¹⁴ Pakliť máte mezi sebou hořkou závist a zdráždění v srdci svém, nechlubte se a neklamejte proti pravdě.
- ¹⁵ Nenít' zajisté ta moudrost shůry sstupující, ale jest zemská, hovadná a ďábelská.
- ¹⁶ Nebo kdežť jest závist a rozdráždění, tu jest roztržka a všeliké dílo zlé.
- ¹⁷ Ale moudrost, kteráž jest shůry, nejprve zajisté jest čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, bez rozsuzování a bez pokrytství.
- ¹⁸ Ovoce pak spravedlnosti v pokoji rozsívá se těm, kteříž pokoj působí.

KAPITOLA 4

Odkud pocházejí bojové a vády mezi vámi? Zdali ne odtud, totiž z libostí vašich, kteréž rytěřují v údech vašich?

² Žádáte, a nemáte; závidíte sobě, a dychtíte po tom, což sobě zalibujete, a nemůžete dosáhnouti; bojujete a válčíte, avšak toho, oč usilujete, nemáte, protože neprosíte.

³ Prosíte, a neběrete, protože zle prosíte, abyste na své libosti vynakládali.

⁴ Cizoložníci a cizoložnice, což nevíte, že přízeň světa jest nepřítelkyně Boží? A protož kdo by koli chtěl býti přítelem tohoto světa, nepřitelem Božím učiněn bývá.

⁵ Což mníte, že nadarmo dí Písmo: Zdali k závisti nakloňuje duch ten, kterýž přebývá v nás?

⁶ Nýbrž hojnější dává milost. Nebo dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost.

⁷ Poddejtež se tedy Bohu, a zepřetež se ďáblu, i utečet' od vás.

⁸ Přiblížte se k Bohu, a přiblížit' se k vám. Umejte ruce, hříšníci, a očist'te srdce vy, jenž jste dvojité mysli.

⁹ Soužení bud'te, a kvělte, a plačte; smích váš obratíž se v kvílení, a radost v zámutek.

¹⁰ Ponižte se před obličejem Páně, a povýšit' vás.

¹¹ Neutrhejtež jedni druhým, bratří. Kdož utrhá bratru a soudí bratra svého, utrhá Zákonu a soudí Zákon. Soudíš-li pak Zákon, nejsi plnitel Zákona, ale soudce.

¹² Jedenť jest vydavatel Zákona, kterýž může spasiti i zatratiti. Ty kdo jsi, jenž soudíš jiného?

¹³ Ale nuže vy, kteříž říkáte: Dnes nebo zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme tam přes celý rok, a budeme kupčiti, a něco zísťtme;

¹⁴ (Ješto nevíte, co zítra bude. Nebo jakýt' jest život váš? Pára zajistě jest, kteráž se na maličko ukáže, a potom zmizí.)

¹⁵ Místo toho, co byste měli říci: Bude-li Bůh chtít, a budeme-li živi, i učiníme toto nebo onono.

¹⁶ Vy pak chlubíte se v pýše své. Všeliká taková chloubu zlá jest.

¹⁷ A protož kdo umí dobře činiti, a nečiní, hřích má.

KAPITOLA 5

Nuže nyní, boháči, plačte, kvílice nad bídami svými, kteréž přijdou.

² Zboží vaše shnilo a roucho vaše zmolovatělo.

³ Zlato vaše a stříbro zerzavělo, a rez jejich bude na svědectví proti vám, a zžít' těla vaše jako oheň. Shromáždili jste poklad ku posledním dnům.

⁴ Aj, mzda dělníků, kteříž žali krajiny vaše, při vás zadržaná, křičí, a hlas volání ženců v uši Pána zástupů vešel.

⁵ Rozkoš jste provodili na zemi a zbujněli jste; vykrmili jste srdce vaše jakožto ke dni zabítí.

⁶ Odsoudili jste a zamordovali spravedlivého, a neodpíral vám.

⁷ A protož trpělivi bud'te, bratří, až do příchodu Páně. Aj, oráč očekává drahého užitku zemského, trpělivě naň očekávaje, až by přijal podzimní i jarní déšť.

⁸ Bud'tež i vy trpělivi a potvrzujte srdcí vašich; neboť se přibližuje příští Páně.

⁹ Nevzdychajtež k Bohu jedni proti druhým, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Aj, Soudce již přede dveřmi stojí.

¹⁰ Ku příkladu snášení protivenství a dlouhočekání, bratří moji, vezměte proroky, kteříž

mluvívali ve jménu Páně.

11 Aj, blahoslavíme ty trpělivé. O trpělivosti Jobově slýchali jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý.

12 Předě všemi pak věcmi, bratří moji, nepřisahejte, ani skrze nebe, ani skrze zemi, ani kteroukoli jinou přísahou, ale buď řeč vaše: Jistě, jistě, nikoli, nikoli, abyste neupadli v odsouzení.

13 Jest-li kdo z vás zkormoucený? Modliž se. Pakli jest kdo myslí dobré? Prozpěvuj Pánu.

14 Stůně-li kdo z vás? Zavolej starších sboru, a oni modlť se za něj, mažíce jej olejem ve jménu Páně.

15 A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihneť ho Pán; a jestliže jest co prohřešil, budeť jemu odpuštěno.

16 Vyznávejtež se pak jedni druhým z hříchů svých, a modlť se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohoť zajisté může modlitba spravedlivého opravdová.

17 Eliáš člověk byl týmž bídám jako i my poddaný, a modlitbou modlil se, aby nepršelo, i nepršel déšť na zemi za tři léta a za šest měsíců.

18 A zase modlil se, i vydalo nebe déšť, a země zplodila ovoce své.

19 Bratří, jestliže by kdo z vás pobloudil od pravdy, a někdo by jej napravit,

20 Věziž, že ten, kdož by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši jeho od smrti a přikryje množství hříchů.

For other languages please go to **www.wordproject.org**